

15. NEDELJA MED LETOM

GODOVI IN MAŠNI NAMENI - (Križpot, Mont, Čukovec)

pon. 16. 7.	Karmelska Mati Božja; (Karmen)			
tor. 17. 7.	Aleš, spokornik; Hedvika Poljska, kraljica			
sred. 18. 7.	Elij iz Koštabone, diakon, mučenec; Friderik, (Miroslav), škof, mučenec			
čet. 19. 7.	Arsenij Veliki, puščavnik			
pet. 20. 7.	Elija, prerok; Marjeta Antiohijska, mučenka			
sob. 21. 7.	Lovrenc Brindizijski, cerk. učitelj; Danijel, prerok			
Ned. 22. 7.	16. MED LETOM; KRIŠTOFOVA; Marija Magdalena, spokornica,	8.30	za žive in rajne župljane	Sv. Barbara

Odgovorni za pastoralo: Metod Lampe

GSM +386 31856136 ali na številki Vodafone IT +39 3298982457

»In šli so ter oznanjali pokoro« (Mr 6,12)

oblikovanje: Aljoša Novak

ZUPNIJA.MACKOLJE.ORG

LETO B

CERKEV SV. BARBARE KOROŠCI

15. NEDELJA MED LETOM

Bonaventura, škof in cerkveni učitelj, Vladimir Kijeovski, knez;
15. julij 2018

MARIJINA PRIKAZOVANJA V FATIMI - 72. del

Lucija je med prikazovanjem Marije večkrat rekla ljudem, naj pokleknejo in molijo. To ji ni naročila Marija, ampak je to storila sama od sebe, kar kaže na izreden pogum in samozavest dobrih deset let stare deklice. Vidci so med prikazanjem včasih stali, drugič klečali. Imeli so sklenjene roke. Ko se je Lucija pogovarjala z Marijo, ni slišala pogovorov, hrupa in krikov ljudi. Ob prikazni prijazne nebeške Gospe so bili otroci silno presenečeni. Nič se je niso bali, kar dokazuje Lucijin sproščen pogovor z njo. Pozneje so spoznali, da 'bliski', ki so spremljali Marijin prihod, niso bili nič drugega kakor odsev luči, ki se je bližala. V tej luči je prihajala nebeška Gospa, a videli so jo šele, ko je že bila nad črniko.

(prim. Fatima – okno upanja Salve Ljubljana 2013 str. 63)

MISEL IZ FATIME

Ko je bil nekega dne Frančišek zelo vesel, ga je Lucija vprašala: »Ti gre bolje?«
Frančišek je odgovoril: »Ne. Slabše se počutim. Toda to ne bo več dolgo, potem pa grem v nebesa. Tam bom zelo tolažil našega Gospoda in našo Gospo. Jacinta bo veliko molila za grešnike, za svetega očeta in zate. Ti pa ostaneš tukaj, ker tako hoče naša Gospa. Stori vse, kar ti poreče!« (Fatima – okno upanja Salve Ljubljana 2013 str. 138)

MISEL IZ SVETEGA PISMA:

Pavel v pismu Efežanom: »Takšen je bil blagohôtni sklep Očetove volje, v hvalo veličastva njegove milosti, s katero nas je obdâril v ljubljenu Sinu. V njem imamo odrešenje po njegovi krvi, v njem odpušcanje grehov po bogastvu njegove milosti.« (Ef 1,5b-7)

IZ ŽIVLJENJA SVETNIKOV:

Kaj je še pisal g. Maks Ipavec, župnik in dekan v Begunjah pri Cerknici o **B. sl. ANTONU STRLETU:**

3. LJUBIL JE JEZUSOVO CERKEV.

Na predavanjih je profesor Anton Strle vedno poudarjal temeljne resnice vere, ki jih je osvetljeval z naukom cerkvenih očetov. V Jezusu Kristusu je videl povzetek celotne vsebine Božjega razodetja. V našem odrešeniku je spoznal celoten načrt odrešenja vsega vesolja. Ko nam je odkrival vlogo Božje Matere Marije v načrt odrešenja, je rad poudarjal znano ugotovitev jezuitskega patra Teilharda de Chardina: »Ob Mariji postane celotno krščanstvo domače, konkretno in stvarno!« Če bi npr. izključili iz katoliške Cerkve vso marijansko pobožnost in vso kulturo, ki je povezana s češčenjem Marije, bi se v naše cerkve naselila hladna zima, z golim razumom brez srca. V razlaganju dogmatičnih resnic je bil evangeljsko širok in odprt za vse zdrave smernice teologije. Imel je velik čut za to, kar je resnica, in za to, kar je zmeta. Nauk cerkvenega učiteljstva je vedno zelo pošteno povezoval z Božjim razodetjem. Pri njegovih predavanjih sem vedno doživljal, kako je sam živel iz milosti zakramentov. Poleg svetega krsta mu je bil temeljni in središčni zakrament sveta evharistija. Oči so mu kar žarele, ko je spregovoril o tem Jezusovem daru velikega četrtka. Večkrat sem imel občutek, kot da bi govoril veliki dominikanski učenjak Tomaž Akvinski (velik vzornik našemu profesorju), ki je bil pravi mistik zakramenta sv. Rešnjega Telesa. Razum in srce prof. Strleta sta bila pogreznjena v skrivnost evharistije. »Vse je res, kar Božji Sin uči in resnice od njegove večje ni... Vedno bolj mi vero utrjuj, upanje, ljubezen v srcu pomnožuj,« je vzklikal sedaj že Božji služabnik Strle z angelskim učiteljem Tomažem Akvinskim. (Božji služabnik prof. dr. Anton Strle (1915-2003). Izdala župnija Sv. Vid nad Cerknico ob nedelji svetniških kandidatov 20. 9. 2015; založil: Salve d.o.o. Ljubljana, str. 49).

Jutri je **praznik Karmelske Matere Božje**. Na gori Karmel v Sveti deželi so zgodaj zaživel eremiti (puščavniki), ki so ohranjali spomin na preroke Elija, Elizeja in druge.

Gojili so in širili pobožnost do blažene Device Marije. Muslimanski pritisk je mnoge prisilil, da so šli na Zahod in tu nadaljevali z meniškimi življenjem pod okriljem Karmelske Božje Matere.

Na **KRIŠTOFOVO NEDELJO** bo po sv. maši blagoslov vozil in molitev za srečno vožnjo. Z darom za srečno prevožene kilometre, ki ga darujemo, bomo pomagali slovenski ustanovi **MIVA** kupiti avtomobile in druga prevozna sredstva in delavne stroje za misijonarje in ljudi v misijonih.

KOTIČEK ZA SVETO MAŠO:

Ko je sveti Avguštin komentiral začetne besede 122. psalma: »V hišo Gospodovo pojdemo«, je nadaljeval: »Dobro tecimo! Tecimo, ker bomo šli v Gospodovo hišo; tecimo, ker takšen tek ne utruja; ker bomo prišli na cilj, kjer ni utrujenosti. Tecimo v Gospodovo hišo in naj se naša duša veseli zaradi tistih, ki nam ponavljajo te besede. Pred nami so videli domovino in nam, ki jim sledimo, od daleč kličejo: 'V hišo Gospodovo pojdemo!' Hodite, tecite! Apostoli so jo videli in so nam rekli: 'Tecite, podvizajte se, pridite za nami!' V hišo Gospodovo pojdemo!« V tem teku nismo udeleženi s koraki telesa, ampak s koraki duše, ki so svete želje, dela luči. Jezus je šel tja pred nami, kakor korifeja velikega romanja človeštva k Bogu, v nebeško svetišče. Za nas je »odprl novo in živo pot« »skozi zagrinjalo, to je skozi svoje meso« (prim. Heb 10,20). Mi tečemo po stezah, ki so že zaznamovane; tečemo »v dišavi njegovega maziljenja«, ki je Sveti Duh. V vsaki evharistiji »Duh in nevesta pravita« (Jezusu): »Pridi!« (Raz 22,17). In tudi mi, ki smo poslušali, pravimo Jezusu: Pridi! (R. Cantalamessa: Evharistija, naše posvečenje. Ljubljana 2004 str. 153)

KATEKIZEM KATOLIŠKE CERKVE O VERI:

Gre za to, da odkrijemo, kakšen je smisel takšnega izvora: ali ga obvladuje naključje, slepa usoda, brezimna nujnost, ali pa transcendentno, razumno in dobro Bitje, katero imenujemo Bog. In če svet prihaja iz Božje modrosti in dobrote, čemu potem zlo? Od kod prihaja? Kdo je zanj odgovoren? Ali obstaja osvoboditev od tega zla? (KKC 284b)